

# قانون راجع به ورود و اقامت اتباع خارجه در ايران

برای دریافت قانون های بیشتر به پایگاه خبری تحلیف مراجعه کنید

[www.tahleif.ir](http://www.tahleif.ir)

قانون راجع به ورود و اقامت اتباع خارجه در ايران

مصوب ۱۳۱۰/۲/۱۹

دانلود پی دی اف قانون راجع به ورود و اقامت اتباع خارجه در ايران

ماده ۱- هر یک از اتباع خارجه برای ورود و اقامت و خروج از ايران باید اجازه مأمورین مربوطه ايران را تحصیل نمایند-

ماده ۲- اجازه ورود به ايران و عبور از ان بوسیله ویزای مأمورین ايران در خارجه در روی تذکره و یا اوراق و شهادتنامه های هویت صادره از طرف دولت متبوعه هر کس تحصیل میشود مأمورین ايران در خارجه در موارد ذیل باید از دادن ویزا خودداری نمایند:

ا- در صورتی که صحت اسناد ارائه شده را تردید نمایند-

ب- اشخاصی که مطابق قوانین ايران تبعه ايران محسوب شده و بخواهند با اوراق تابعیت غیر ایرانی بایران مسافرت کنند.

ج- اگر حضور خارجی در ايران بر ضد امنیت مملکت و یا نظم عمومی و یا بجهات دیگری منافی مصالح مملکتی باشد.

د- اگر خارجی در ايران سابقه محکومیت بجنحه مهم و یا جنایت داشته و یا در مملکت خارجه محکوم به جنحه و یا جنایت شده باشد.

ه- اگر خارجی قبلا از ايران اخراج شده باشد.

و- اگر حضور خارجی در ايران بملاحظه حفظ الصحه عمومی و یا عملیات منافی عفت صلاح نباشد.

ز- اگر خارجی نتواند اثبات نماید که وسائل تحصیل معاش خود را در ايران بوسیله سرمایه یا مشاغل مفیده خود دارا می باشد

روادیدی که مأمورین ايران در خارجه به بیگانگان می دهند علاوه بر حق ورود با مراعات ماده سوم قانون ورود و اقامت اتباع بیگانه حق نود روز اقامت در ايران را نیز به دارنده می دهد.

تبصره-

دولت می تواند در موارد استثنائی ترتیب خاصی بدهد.

تبصره ۱-

مأموران مرزی مجاز از طرف شهربانی کل کشور میتوانند برای خارجیان روادید عبور صادر نمایند.  
تبصره ۲-

شهربانی کل کشور در مرکز و شهربانیهای مراکز استان و شهرستان میتوانند برای خارجیان مقیم روادید بازگشت بایران صادر نمایند.

آیین نامه اجرایی ماده ۲ قانون ورود و اقامت اتباع خارجه در ایران

ماده ۳- هر کاه یکی از موانع مذکوره در ماده ۲ در موقع ویزا بر مامور ایران در خارجه مکشوف نبوده و یا بعدا موجود شود مامورین مربوطه نمیتوانند از دادن اجازه توقف دائم یا موقت خودداری نموده و یا اجازههای صادره را ملغی نمایند.

در هر یک از موارد فوق پس از الغاء اجازه صادره نظمیه محل شخص خارجی را از ایران اخراج خواهد کرد. تشخیص علل مذکوره در این ماده و ماده قبل منحصر ا بسته بنظر مامورین مربوطه ایران است ولی در غیر موارد مذکوره امتناع از دادن اجازه جائز نیست.

ماده ۴- اقامت اتباع خارجه در ایران بر دو قسم است. اقامت موقت و اقامت دائم.

اقامت دائم در صورتی است که خارجی در خاک ایران اقامتگاه قانونی اختیار نموده باشد و در غیر این صورت اقامت خارجی در ایران موقت محسوب میشود.

اجازه اقامت موقت و یا دائم از طرف نظمیه باید داده شود و هیچیک از اتباع خارجه بدون اجازه مزبور و بیش از مدت معینه در اجازههای مذکوره نمیتوانند در ایران اقامت نمایند اجازه موقت و یا دائم قابل تجدید و تمدید میباشد

ماده ۵- اتباع خارجه ملزم میباشدند در انقضاء مدت اجازه عبور و یا توقف از خاک ایران خارج شوند مگر اینکه از نظمیه تقاضای تمدید مدت کرده و تحصیل اجازه نمایند

در اجازه ورود و عبور ممکن است گذشتن یک یا چندین مرتبه از سرحدات نیز قید شود.

ماده ۶- اجازه اقامت دائمی از طرف شهربانی مرکز ناحیه ای که خارجی میخواهد در آن ناحیه اقامتگاه اختیار کند با رعایت مقررات ماده سه داده خواهد شد. خارجی ممکن است این اجازه را قبل از ورود خود بایران بوسیله نمایندگان ایران در خارجه تحصیل کند. جواز اقامت دائمی باید هر سه سال تجدید شود.

ماده ۷- اجازه عبور از خاک ایران از طرف نمایندگان ایران در خارجه با رعایت مقررات ماده ۳ داده میشود و بخارجی حق میدهد در مدت معینه در اجازنامه در نقاط بین راه توقف نمایند خط سیر و مدت لازم برای عبور ممکن است در اجازه نامه قید شود مدت را نظمیه میتواند لدیالاقتضا تمدید نماید.

ماده ۸- هر خارجی که بخواهد در ایران اقامت نماید مکلف است ظرف ۸ روز پس از ورود بایران خود را برای تحصیل پروانه اقامت بشهربانی محل معرفی نماید.

تبصره-

مسئولین اماکن عمومی و خصوصی و صاحبان یا متصرفان اماکن شخصی حسب مورد موظفند توقف هر تبعه خارجی را که یک شب یا بیشتر نزد آنها توقف مینماید ظرف ۲۴ ساعت پس از ورود خارجی

بکلانتری یا ژاندارمری محل اطلاع دهند. فهرست اسامی خارجیان در دفتری که در شهربانی کل کشور تنظیم میشود تمرکز خواهد یافت.

ماده ۹- هر خارجی که در خاک ایران اقامت دارد باید از دولت متبوعه خود سندی داشته باشد که هویت و تابعیت او را ثابت نماید.

نظمیه محل می تواند لدی الاقتضا بخارجی که بعلى نتوانسته است سند سابق الذکر را تحصیل کند جواز موقتی برای اقامت یا اجازه مخصوص برای خروج از ایران بدهد و در این صورت نظمیه محل حق دارد محل توقف موقت خارجی را در ایران یا خط سیر او را معین و محدود کند ممکن است بر اسناد مثبتة تابعیت خارجی و همچنین در جواز اقامت موقتی اسامی زوجه و اولاد و احفاد ذکور و اناث خارجی و برادران و خواهران او که بعد بلوغ نرسیده و در تحت کفالت و همراه او هستند نیز ثبت شود. ماده ۱۰- اجازه خروج از ایران بیگانگان از طرف مأمورین شهربانی محل اقامت دائمی یا موقتی آنها داده خواهد شد.

تبصره-

بیگانگانی که بایران وارد میشوند و مدت توقف آنها از نود روز تجاوز نکند احتیاج بروادید خروج ندارند لیکن موظف میباشند برای خروج از ایران اعلامیه خروجی را تکمیل و بمأمورین گمرکی مرز خروجی تسلیم نمایند.

ماده ۱۱- خارجی را ممکن است در موارد ذیل از خاک ایران اخراج و یا محل توقف او را تغییر داد. ا- اگر برخلاف مقررات این قانون رفتار نماید.

ب- در صورتی که مطابق مقررات مواد ۳ و ۴ اجازه عبور و یا توقف خارجی ملغی شود. تصمیم اخراج را اداره نظمیه بموقع اجرا می گذارد.

در هر موقعی که تصمیم اخراج اتخاذ شود و تاخیر اجرای آن منافای مصالح مملکتی نیست از طرف نظمیه و یا از طرف ادارات ذی صلاحیت دیگران تصمیم و مهلتی که برای اجرا داده می شود بشخصیکه باید اخراج شود اخطار خواهد شد.

هر گاه خارجی تقبل کند که در مدتیکه از طرف اداره صلاحیتدار تعیین می شود از ایران خارج بشود ازادانه خارج خواهد شد و الا تحت الحفظ اخراج می شود مصارف اخراج در مواردی که خارجی باید تحت الحفظ اخراج شود از محل عواید مقرره بموجب ماده ۱۴ تادیه خواهد شد.

ماده ۱۲- در مواقعی که از اعطای جواز اقامت امتناع شده و تصمیم اخراج از طرف مقامات ذی صلاحیتیکه دولت معین میکند اتخاذ میشود.

خارجی حق خواهد داشت بوزارت داخله مراجعه کرده تقاضای تجدید نظر در تصمیم مزبور را بنماید. این تقاضا کتبا و یا تلگرافا بوسیله مقام صلاحیتداری که تصمیم را اتخاذ کرده داده خواهد شد ولی خارجی میتواند مدلول تقاضای خود را مستقیما به وزارت داخله ارسال دارد.

تقديم تقاضای تجديد نظر موجب تعويق اجرای تصميم اخراج- باستثنای مواردیکه اخراج از نقطه نظر مصالح مملکتی فوریت دارد خواهد بود ولی ممکن است تا تعیین نتیجه تجديد نظر نظمیة خارجی را در تحت مراقبت مخصوص خود قرار دهد.

ماده ۱۳

(اصلاحی)

—

برای حفظ امنیت و یا مصالح عمومی و یا بملاحظات صحت هیئت وزیران میتوانند تصمیمات ذیل را که ورود و اقامت و خروج و عبورخارجیان را محدود یا مشروط مینماید اتخاذ کند.

(الف) جلوگیری از کلیه یا قسمتی از مرادوات سرحدی.

(ب) منع توقف موقتی یا دائمی در بعضی از مناطق یا عبور از بعضی مناطق ایران.

(ج) اتخاذ وسایل مخصوص نظارت نسبت بخارجیان در موارد فوقالعاده.

(د) خارجییانی را که بدون داشتن اسناد لازم وارد خاک ایران شده یا میشوند و یا با داشتن اسناد لازم از راههای غیر مجاز بکشور وارد گردیده یا میگردند علاوه بر مجازات مقرر در قانون ورود و خروج اتباع خارجه مصوب نوزدهم اردیبهشت ماه ۱۳۱۰ بنا به پیشنهاد وزارت جنگ [جنگ] آنانرا برای مدتی که از پنجسال تجاوز نکند ملزم باقامت اجباری در محل معین نموده و یا اینکه آنها را از کشور اخراج نماید.

ماده ۱۴- برای صدور اجازه موقت یا دائم و تمدید اجازه عبور خارجیان حقوق ذیل اخذ خواهد شد:

۱- برای تمدید اجازه عبور و صدور اجازه اقامت موقت و تجدید آن معادل ۱۰۰۰ ریال.

۲- برای صدور اجازه اقامت دائم و تجدید آن معادل ۲۰۰۰ ریال.

تبصره-

کارمندان دفتری و خدمتگزاران سفارتخانهها و کنسولگریهای دول بیگانه در ایران بشرط رعایت معامله متقابل نسبت به این قبیل کارمندان دولت شاهنشاهی در آن کشورها از پرداخت حق تمبر پروانه اقامت معاف خواهند بود.

ماده ۱۵

(اصلاحی)

—

اشخاص ذیل به حبس تعزیری از ۱ تا ۳ سال و یا به جزای نقدی از ۱۰۰/۰۰۰/۰۰۰ تا ۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ / ۲۵۰ ریال محکوم میشوند مگر اینکه جرم آنها مشمول قوانینی گردد که مجازات سخت تری معین کرده باشد:

۱- هر کس گذرنامه یا جواز اقامت یا جواز عبور جعل کند و یا با علم به مجعول بودن از آنها استفاده کند و یا این قبیل اوراق مجعوله را برای دیگری تحصیل نماید.

۲- هر کس عمداً در نزد مأمورین ذی‌دخل برای تحصیل تذکره و یا جواز اقامت و یا جواز عبور شهادت کذب داده و یا اظهارات خلاف واقع نماید و یا موضوعاتی را که در تشخیص تابعیت مؤثر است، کتمان نماید و یا گذرنامه و یا جواز اقامت و یا جواز عبور و یا ورقه هویتی که به وسائل مزبور تحصیل شده است عمداً از آنها استفاده کند.

۳- هر کس عمداً بدون داشتن اسناد و جواز لازم از مرز ایران عبور کند و همچنین هر کس که از راههای غیر مجاز و یا مرزهای ممنوعه عبور نماید.

۴- هر کس برای اثبات هویت و یا تابعیت خود از اسناد و یا اوراق و یا ورقه هویت متعلق به دیگری استفاده کند و هر کس برای اثبات تابعیت و یا هویت یک نفر خارجی اسناد و اوراق و یا ورقه هویت متعلق به خود یا غیر را به دیگری بدهد.

۵- هر کس که برای فرار از اجرای تصمیم اخراج که درباره او اتخاذ شده است، مخفی شود و یا پس از اخراج شدن از ایران مجدداً بدون اجازه به خاک ایران مراجعت کند.

۶- هر کس در یکی از اعمال مذکوره فوق شرکت یا معاونت کرده باشد.

۷- هر کس برای استفاده از حقوقی که بموجب این قانون و یا آئیننامه‌های مربوطه به آن می‌توان تحصیل نمود، در خارج از کشور مرتکب یکی از اعمال مذکوره در بندهای ۱، ۲، ۴ این ماده بشود پس از آمدن به ایران در صورتیکه در خارج از کشور به موجب حکم قطعی محکوم و مجازات نشده باشد، تعقیب و مجازات خواهد شد.

تبصره ۱

(منسوخ)

—

شروع به ارتکاب جرمهای مذکوره در این ماده در حکم ارتکاب خواهد بود.

تبصره ۲-

خارجیانی که به تبع اغنام و احشامشان وارد خاک ایران شوند، علاوه بر ضبط احشام بنفع دولت ایران به پنج ماه تا یک سال حبس یا ۷/۰۰۰/۰۰۰ تا ۲۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال جزای نقدی محکوم خواهند شد و در صورتیکه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت همسایه عهدنامه ای منعقد شده باشد، بر اساس آن عمل خواهد شد.

ماده ۱۶- هر خارجی که مقررات این قانون و آئیننامه‌های مربوط بآن را رعایت نکند بجزای نقدی از دویست و یک ریال تا ده هزار ریال محکوم خواهد شد. مگر اینکه عمل او بموجب این قانون یا قوانین دیگر مجازات شدیدتری داشته باشد همین مجازات درباره مسئولین اماکن عمومی و خصوصی و صاحبان یا متصرفان اماکن شخصی که به تکلیف مقرر در ماده ۸ عمل نکنند مجری خواهد بود.

جزای نقدی مندرج در این تبصره به موجب

مصوبه مورخ ۱۳۹۹/۱۲/۲۵ هیات وزیران

به هفتصد هزار ریال (۷۰۰.۰۰۰) تا سی و پنج میلیون ریال (۳۵.۰۰۰.۰۰۰) تعدیل شد.

ماده ۱۷- محاکمه متخلفین از مقررات این قانون در محاکم عمومی بعمل خواهد آمد.

ماده ۱۸- اشخاص ذیل از مقررات این قانون مستثنی خواهند بود:

۱- کسانیکه دارای مصونیت سیاسی هستند.

۲- مامورین قونسولی دول خارجه و افراد عائله آنها که با هم در یک خانه زندگانی میکنند و اعضاء رسمی آنها ولی اگر اتباع ایران از طبقات مذکوره مقیمین در یکی از ممالک خارجه از مزایای مزبور کلاً یا بعضاً بهره‌مند نباشند نسبت باتباع مملکت مزبور از طبقات فوق معامله متقابل خواهد شد.

از طرف مامورین ایران بمشمولین فقرات ۱ و ۲ این ماده برای ورود بایران و همچنین برای عبور و خروج از ایران ویزای سیاسی داده میشود بشرط معامله متقابل.

۳- اعضاء هیئتهای اعزامیه دول خارجه که با موافقت دولت ایران وارد ایران میشوند و کسان دیگریکه دارای ویزای سیاسی مامورین ایران باشند.

تبصره-

مقررات مربوطه با اجرای این ماده از طرف وزارت امور خارجه با موافقت وزارت داخله ضمن نظامنامه مخصوص تعیین می‌شود.

آیین نامه اجرایی ماده ۱۸ قانون ورود و اقامت اتباع خارجه در ایران

ماده ۱۹- در مورد کارکنان وسائط نقلیه هوائی و قطارهای ترانزیتی و کشتیها و مسافرینی که قصد ورود و اقامت در ایران را نداشته و اسناد لازم را که بموجب این قانون باید دارا باشند ندارند و در موقع توقف موقت کشتیها و هواپیماها و قطارها در ایران پیاده میشوند وزارت کشور با موافقت وزارت امور خارجه و وزارت دارائی آئین‌نامه مخصوصی تدوین و برای اجراء بشهربانی کل کشور و سازمانهای مربوط ابلاغ خواهد نمود.

آیین نامه اجرایی ماده ۱۹ قانون ورود و اقامت اتباع خارجه در ایران

ماده ۲۰- خارجیانی که در تاریخ اجرای این قانون در ایران میباشند باید در ظرف دو ماه از تاریخ مزبور مستقیماً بنظمیه محل اقامت خود مراجعه کرده اجازه اقامت تحصیل نمایند دوائر نظمیه بر طبق ماده ۴ و ۶ عمل خواهند نمود.

ماده ۲۱- در نقاطی که نظمیه تاسیس نشده باشد وظائفی را که بموجب این قانون بر عهده آن محل است حاکم یا نماینده حکومت محل انجام خواهد داد.

ماده ۲۲- ماده واحده مصوبه ۱۱ تیر ماه ۱۳۰۸ کمیسیون عدلیه مجلس شورای ملی منسوخ است.

ماده ۲۳- این قانون از پانزدهم خرداد ماه یک هزار و سید و ده شمسی بموقع اجرا گذاشته میشود این قانون که مشتمل بر بیست و سه ماده است در جلسه نوزدهم اردیبهشت ماه یک هزار و سیصد و ده شمسی بتصویب مجلس شورای ملی رسید.

رئیس مجلس شورای ملی- دادگر

(مهر کابینه ریاست وزراء)

برچسب ها

اتباع خارجی

قانون